

Odnosi med Egiptom in ZDA se izboljšali

Olisk posebnega zastopnika predsednika Sadata v Washingtonu pretekli teden je bil uspešen, ustvaril je boljše razpoloženje med obema deželama.

WASHINGTON, D.C. — Po- ločaj na Srednjem vzhodu je na- pet, pa ne brezupen, dokler ob- obeh straneh in seveda upanje, da bo spore le mogoče rešiti po- tom razgovorov. Na ameriško in- iciativo je prišel pretekli te- den preko Londona v Washing- ton na razgovore posebni po- blaščene predsednika Sadata Hafez Ismail. V petek ga je sprejel najprej predsednik Ni- xon, nato pa je imel še dolg raz- govor z državnim tajnikom W. P. Rogersom.

Ker je bil ves arabski svet razburjen zaradi sestrilne li- bijskega potniškega letala nad Sinajskim polotokom preteklo sredo, je prevladovala bojazen, da Ismailov obisk ne bo poseb- no uspešen.

To se ni zgodilo, ker sta obe strani pokazali dosti trestnosti in mirnosti, pa tudi diplomatske spretnosti. Sadatov zastopnik je bil sprejet s polnim spoštovan- jem in pozornostjo, ki sta u- stvarili primerno razpoloženje. Razgovori so nato potekali stvarno, Egipčan je obrazložil stališče svoje vlade, pa slišal k temu tudi ameriške pripombe. Posledica tega je "sprostitve odnosov" med ZDA in Egiptom. Ismail je dejal časnikarjem: Mi- slim, da so ZDA zainteresirane na podpiranju normalnih odno- sov na tem področju." Misli je na Srednji vzhod.

Državno tajništvo je označilo razgovore z Ismailom za "obsež- ne in koristne". Nobena stran ni pričakovala od teh razgovor- ov kaj izrednega, obe pa jih želita nadaljevati.

Predsednik obljublja več socialne pomoči

WASHINGTON, D.C. — Pred- sednik Nixon je v svojem govo- ru preko radia odklonil "skoraj utopičen napor" prejšnjih zvez- nih vlad za odstranitev lakote, revščine in zapostavljanja in ob- ljubil, da bo njegova druga vla- da pripravila socialne programe, ki bodo ljudem dejansko nudili potrebno pomoč, ne da bi jim je- mali svobodo ali zmanjševali njihovo zanašanje na svojo last- no sposobnost in samozavest.

Končanje vojne v Indokini bi dalo ZDA večjo možnost posve- titve "delu sočutja, skrbnosti in socialnega napredka doma". De- jal je, da je za take namene v njegovem predlogu novega zvez- nega proračuna predvidenih 125 milijonov dolarjev, dvakrat to- liko kot leta 1969.

Z ozirom na preteklo "vojno proti revščini" je predsednik Ni- xon dejal: Tisti, ki so si boj pro- ti revščini izbrali za poklic, so postali debeli, davkoplačeval- cem so ostali računi, potrebni pa so dobili le malo, razen praz- nih obljub!

Vremenski prerok

Delno oblačno in milo. Naj- višja temperatura okoli 35.

Novi grobovi

Mary Gainer

Po kratki boleznii je umrla na svojem domu na 19705 Shaw- nee Avenue 79 let stara Mary Gainer (Zgajnar), roj. Levstik v Sodražici na Dolenjskem, od koder je prišla v ZDA l. 1908, vdova po možu Antonu, umr- lem l. 1971, mati Anthonyja, Mary Novince, Amelie Nagode, 9-krat stara mati, prastara mati. Pokojna je bila članica Društva sv. Katarine št. 29 ZSZ. Pogreb bo v četrtek ob 9.15 iz Zeleto- vega pokopnega zavoda na E. 152 St., v cerkev sv. Pavla (Chardon Rd.) ob 10., nato na All Souls pokopališče.

Delavske unije hočejo omejitev vlog v tujini

Izvršni odbor AFL-CIO je p- czval ob koncu tedna k uvedbi nove mednarodne trgovinske in denarne po- litike za ustavev slabša- nja ameriškega položaja v m e d n a r o d n e m g o s p o d a r- s t v u.

EAL HARBOUR, Fla. — Glav- ni odbor AFL-CIO pravi v svoji izjavi pretekli teden, da zadnje zmanjšanje vrednosti dolarja ne more rešiti položaja, v katerem se nahajajo ZDA. Potrebna je nova mednarodna trgovinska in denarna politika. Zavzema se za omejitve vlaganja ameriškega kapitala v podjetja v tujini, za omejitve izvoza tehnologije, pa tudi za omejitve uvoza tujih iz- delkov, ki onemogočajo uspeh domačim podjetjem na določe- nih področjih.

To so v glavnem predlogi v zakonskem načrtu, ki sta ga sta- vila sen. Vance Hartke iz Indi- ane in kong. James A. Burke iz Massachusettsa, oba demokra- ta.

Glavni odbor AFL-CIO je po- zval tudi k polni in takojšnji kongresni preiskavi vseh ame- riških družb in bank, ki so pusti- le svoje deželo na cedilu za do- sego lastnega dobička. V svoji izjavi poudarja, da je glavna krivda ameriških težav v rasto- čem vlaganju ameriškega kapi- tala v tuje dežele. Podjetja in banke, ki te vloge vrše, drže svoj denar v tujini, da se na ta način izognejo plačilu davkov v ZDA na svoj dobiček.

Predsednik Nixon je ob svo- jem obisku na seji AFL-CIO po- udarjal potrebo po prožnosti pri novih trgovinskih pogajanjih ZDA s tujimi državami, pa se nagibal preje k še večji sprosti- vi vlaganja ameriškega kapitala v tujino kot k omejitvi tega.

Južne obale Velikih jezer čakajo poplave

PORT CLINTON, O. — Pre- bivalstvo tega in drugih mest ob južnem bregu jezera Erie, Mi- chigan, Huron in Ontario priča- kuje obsežne poplave, ko bo prvič potegnil severovzhodnik in vlekel dva ali tri dni.

Gladija Velikih jezer je do- segla največjo vshino v zadnjem desetletju in je daleč prešla po- vprečje. Veter, ki bo gnal vo- dovje proti bregu, bo neobhod- no povzročil obsežne poplave. Prebivalstvo že dalj časa kliče na pomoč državne in zvezne o- blasti, ki pa dejansko za varstvo ogroženih predelov in naselij ni- so še nič storile.

BREŽNJEV V PRAGI

Vodnik ZSSR je prišel pre- tekli teden na uradni obisk v ČSR, ko je ta praznovala 35-letnico komunističnega režima.

PRAGA, ČSR. — Preko Črne nad Tiso, kjer se je avgusta 1968 zadnjič pogajal z A. Dubčkom o spremembah v ČSR pred voja- škimi nastopom proti njej, je pretekli teden pripotoval v Pra- go vodnik ZSSR L. I. Brežnjev. Seveda so ga slovesno spreje- mali, ko so slavili 25-letnico ko- munistične oblasti v ČSR.

Vse navdušenje je bilo orga- nizirano in narejeno, narod Brežnjevu in njegovim tovari- šem v Kremlju še ni pozabil na- silja, ki so mu ga avgusta 1968 storili. Na zunaj je potekalo se- veda vse v redu in obisk Brež- njeva naj bi pomenil zaključek "normalizacije" razmer v ČSR, ki se je začela z vojaško zasedbo avgusta 1968. Ali je ta že res popolna ali ne, bo pokazala bliž- nja bodočnost. Če je, bodo sov- jetske čete, ki jih je v ČSR oko- li 70.000, čedše domov, če ni, bo- do še ostale. K temu je Čeh v Pragi pripomnil: Saj dejansko ni važno, ali so sovjetske čete v ČSR ali ne. Leta 1968 so poka- zale, da so lahko v Pragi v ne- kaj urah, če se jim zdi potrebno!

Brežnjev je dobil najvišje če- škoslavoško državno odlikova- nje Belega leva I. stopnje, sam pa je v imenu ZSSR podelil Le- ninov red dr. G. Husaku, komu- nističnemu vodniku ČSR med obilno hvalo. Poudarjal je usta- ljenost razmer v ČSR in globino zvez med ČSR in ZSSR.

V zvezi z obiskom Brežnjeva in s proslavo 25-letnice komu- nističnega režima v ČSR je pred- sednik L. Svoboda izdal obsežno pomilostitev tistih, ki so l. 1968 sodelovali pri "praški pomladi", pa nato po sovjetski zasedbi po- begnili v tujino. V pomilostitev niso vključeni tisti, ki so bili la- ni obsojeni zaradi svojega na- sprotnovanja sedanjemu režimu.

Atoški menihi v sporu z grško vlado

ATENE, Gr. — Gora Atos na Halkidiki je naseljena z izklju- čno pravoslavni menihi že dol- ga stoletja. Ti so vedno uživali nekako samoupravo, tudi v dol- gih letih turške vlade.

Samoupravo je Atosu prizna- la tudi Grčija v posebnem dogo- voru leta 1926. Atene imenujejo guvernerja, ki pa dejansko ni- ma na Atosu nobene oblasti, vzdržuje le zvezo med njim in zunanjim ministrstvom v Ate- nah. To naj bi še posebej doka- zovalo, da je Atos nekaka samo- stojna enota, ki z grško vlado nima nobenih dejanskih zvez.

Ko je zadnjič guverner v po- sebnem pismu obdolžil nekatere menihe, da nezakonito prodaja- jo v tujino stare rokopise in iko- ne, ti guvernerjevega pisma e- nostavno niso marali sprejeti. Trdijo, da on nima nobene pravi- ce odločati o atoških zakladih in njihovi uporabi.

Primanjkljaj manjši

WASHINGTON, D.C. — Pri- manjkljaj ZDA v mednarodni trgovini v januarju je padel na 303,8 milijonov dolarjev, kar naj bi pomenilo, da se je položaj ZDA dejansko začel v medna- rodni trgovini izboljševati še pred zadnjim znižanjem vredno- sti dolarja.

Federal Reserve Board povišal obrestno mero

WASHINGTON, D.C. — Fe- deral Reserve System je povišal obrestno mero od 5 na 5,5%, kar pomeni, da bodo morale banke več plačevati za denar, ki ga bo- do dobile v Federal Reserve bankah in da bodo v ne preveč daljni bodočnosti tudi same po- višale obrestno mero. Nekatere so to storile pred par tedni, pa so povišanje umaknile, ko je Fe- deral Reserve pritisnila na nje.

To je bilo še pred zadnjo do- larsko krizo, ki je v tem pogle- du spremenila stališče Federal Reserve Boarda. Ta se je odločil povišati obrestno mero in zmanj- šati povečevanje obkoka denar- ja, kar naj bi zaviralo inflacij- ski pritisk.

Federal Reserve je povišala obrestno mero od 4,5% 12. janua- rja letos na 5%, sedaj pa na 5,5%. Obrestna mera je še ved- no dosti nižja kot v večini držav svobodne Evrope. Smoter višjih obresti in zmanjšanje rasti de- narnega obkoka je združiti seda- njo gospodarsko rast v sprejem- ljivih mejah, kajti le na ta na- čin je mogoče držati v sprejem- ljivih mejah tudi — inflacijo.

Tovarna prodana na Daljni vzhod bo delala za ZDA

CLEVELAND, O. — The Wah Chang Company iz Singapurja je kupila tovarno za pridobiva- nje in obdelavo volframa (tung- stena) v Solonu Ohio, last Cha- se Bras & Copper Co. Tovarna je bila lani zaprta in 85 delav- cev v njej je izgubilo službe.

Trdijo, da podjetje ni bilo več rentabilno, ker njegove cene ni- so bile konkurenčne. Napovedu- jejo, da bo tovarna preseljena v Azijo, delala tam ob minimalnih plačah in prodajala svoje izdel- ke v — ZDA!

— V ZDA je vpisanih v razne cerkve krščanskih veroizpovedi skupno okoli 100 milijonov lju- di.

PRI DOBRI VOLJI — Predsednica vlade Izraela Golda Meir pred mikrofonom tekom svojega obiska v Rimu pre- tekli mesec je bila kar v dobrem razpoloženju, ko je odgo- varjala na vprašanja časnikarjev. Ko je bila v Rimu, je obiskala tudi papeža Pavla VI. v Vatikanu, kjer pa ni ka- zala preveč dobrega razpoloženja. Kasneje je pripomnila, da so ji bili pred očmi Judje skozi vsa stoletja, ki so trpeli zaradi sovraštva kristjanov do njih. — Včeraj je Golda Meir preko Pariza priletela v ZDA na razgovore s pred- sednikom Nixonom in s člani njegove vlade. Pred odho- dom je izjavila, da sestrilitev libijskega potniškega letala preteklo sredo po izraelskih letalcih nad Sinajskim poloto- kom ne bo vplivala na potek njenih razgovorov v ZDA.

MEDNARODNA KONFERENCA V PARIZU ZAČELA DELATI

Mednarodna konferenca o Vietnamu se je včeraj sestala v Parizu in začela svoje delo, četudi se ni mogla zedini- ti o vlogi, ki jo naj bi v Vietnamu in v Indokini sploh vršili Združeni narodi. Kljub trnjenju in nasprotova- njem upajo, da bo svoje delo uspešno končala še ta teden.

PARIZ, Fr. — Zastopniki voj- skujočih se strani, zastopniki ve- lesil ZSSR, Kitajske, Francije in Velike Britanije ter zastopniki štirih držav, ki sestavljajo Med- narodno nadzorno komisijo, in glavni tajnik ZN Kurt Wald- heim so se včeraj sestali v zna- men hotelu Majestic, kjer je preje zasedala uradna konferen- ca za končanje vojne v Vietna- mu, na razgovore, ki naj vpra- šanje miru v Indokini postavijo na mednarodno osnovo in ust- varijo nekaj mednarodni organ, na katerega se bo mogla Medna- rodna nadzorna komisija obrniti v slučaju kršenja miru v Viet- namu.

Kdo naj predseduje

ZDA so predložile, naj bi konferenco vodil in ji predse- doval glavni tajnik ZN Kurt Waldheim, ki bi naj dobil tudi pravico, da konferenco po po- trebi skliče po njenem sedanjem zasedanju, če bi kršitve miru postale tolikšne, da bi dejansko začele ogroziti mir v Indokini. Zahodne sile so predlog ZDA podpirale, Hanoi se mu je s podporo Pekinga odločno upr- la. Zadnja dva načeta, da bi imeli ZN kako vlogo pri varovanju miru v Indokini.

Po daljših razpravah je ostala konferenca brez stalnega pred- sednika. To vlogo izmenoma opravljata Kanada in Poljska, člani Mednarodne nadzorne komisije. Včeraj je predsedoval kanadski zunanji minister Mit- chell Sharp. Konferenco je po- stavil pred izbiro: ali naj ust- vari organ, kateremu se bo mo- gla Mednarodna nadzorna ko- misija pritožiti, če bodo določila

o koncu vojne kršena, ali pa bo Kanada to komisijo s koncem aprila zapustila. Kanadski zu- nanji minister se je odločno zav- zel za to, da naj ta naloga pripa- de ZN, oziroma njihovemu glavnemu tajniku.

Kljub vsemu upanje na sporazum

Ker so vse velike sile, ki se konference udeležujejo, pred- vsem tudi ZSSR in L. R. Kitaj- ska za vzpostavitev in ohranitev miru v Indokini, prevladuje prepričanje, da bo konferenca do konca tedna izdelala nekaj kompromis, ki naj varovanje miru v Indokini postavi na med- narodno osnovo in v tem pogle- du razbremenijo ZDA njihove do- sedanje odgovornosti.

Četudi se Hanoi upira vsake- mu mednarodnemu organu, na katerega bi se mogla Medna- rodna nadzorna komisija obrniti v slučaju kršenja miru, upajo, da bo konferenca le nekaj takega ustanovila, če se že ne bo odlo- čila, da naj ta naloga pripade ZN, oziroma njihovemu glavnemu tajniku, ki se konference udeležuje.

Rdeči ustavili vračanje ameriških vojnih ujetnikov SAIGON, J. Viet. — Zastop- nik Hanoi v Skupni vojaški komisiji Bui Tin je dejal danes, da rdeči ne bodo izpustili nobe- nih ameriških vojnih ujetnikov, dokler ne bodo izpolnjene nje- hove sledeče zahteve:

Točno izvajanje določil o kon- čanju sovraštva, Istočasno izpuščanje civilnih in vojaških ujetnikov, Jamstvo za večjo varnost rde- čih predstavnikov v Skupni vo- jaški komisiji. Dejansko se te zahteve ne ti- čejo neposredno ZDA, ampak Saigona. Rdeči so ustavili izpu- ščanje ameriških vojnih uje- tnikov, da bi s pritiskom ZDA na Saigon dosegli izpolnitev svojih zahtev.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Včeraj je zakladni tajnik Shultz izja- vil, da bo ostalo v veljavi tudi skozi fazo 3 nadzora nad ce- nami in plačami vodilo, da naj povišanje plač ne seže pre- ko 5,5%. Preje so napovedo- vali, da bo to vodilo napovedo- ščeno ali pa sploh opuščeno.

WASHINGTON, D.C. — Zuna- njepolitični odbor Senata je včeraj odobril pomoč tujini v tekočem proračunskem letu samo do konca aprila. Odobri- tev za zadnje mesece bo dal- le, če bo predsednik Nixon uporabil sredstva določena za razne domače programe, ki jih sedaj zadržuje v okviru sklepa omejitvi izdatke na iz- pod 250 bilijonov.

LONDON, Vel. — Princesa Ana se je vrnila z dvotedenske poti po Abesiniji in Sudanu ter odšla naravnost na pode- želski dom Marka Philippsa, konjeniškega častnika, s ka- terim so jo večkrat videli v družbi.

LONDON, Vel. Brit. — Ameri- ški industrialec in bogataš Howard Hughes, ki se zadr- žuje v Londonu od potresa v

Iz Clevelanda in okolice

Srčna operacija—

Rojak Joseph Alich, ki je ži- vel preje na Bonna Avenue, bo imel 14. marca operacijo odpr- tega srca in potrebuje več krvi A "positive". Kdor bi mu jo bil pripravljen žrtvovati, naj kliče tel. 662-5132. Operacija bo v St. Vincent Charity bolnišnici. Darovalci krvi morajo to daro- vati od 5. do 12. marca.

Lep program pri Sv. Vidu—

Nocoj ob sedmih bodo prire- dili otroci šole sv. Vida lep pro- gram s petjem in plesom v avdi- toriju. Nastopili bodo v naro- dnih nošah. Vstop prost, vsi va- bljeni!

K molitvi—

Clanstvo Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ je vabljen nocoj ob 7.30 v Zeletov pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za pok. Josepha L. Naniger.

Zadušnica—

Jutri, v sredo bo ob 6.30 zju- traj v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Johna Krasovca ob 2. obletnici njegove smrti.

Visoka starost—

Znana rojakinja Mrs. Mary Marinko, 1234 E. 74 St., je pre- teklo nedeljo v krogu družine praznovala 95. rojstni dan še kar trdna in zdrava. Dolgoletni na- ročniči našega lista k res lepi starosti čestitamo in želimo še mnogo zdravja in zadovoljstva.

Seja—

Klub slovenskih upokoencev v Euclidu ima svojo redno me- sečno sejo v četrtek ob dveh po- polodne v SDD na Recher Ave- nue.

Policija ne sme

nositi nobenih znakov— Načelnik mestne policije je izjavil v zvezi z zahtevu župana R. J. Perka, da ne sme noben policaj v službi nositi kljuka- stega križa, znaka nekdanje na- cistične Nemčije in sedanje "Na- cionalne socialistične bele ljud- ske stranke", ki se menda zav- zema za to, naj se črni vrnejo v Afriko, od koder so prišli, da je policiji že itak prepovedano nositi znak kakršnekoliti politič- ne stranke ali skupine. Na uni- formi sme imeti le ameriško za- stavo. Mestni odbornik Paul T. Haggard, republikanec iz 29. varde, je zahteval, da se vsa- kega policaja, ki bi se ga do- bilo, da nosi kljukasti križ, ta- koj odpusti, ker je očitno, da tak ne priznava enakosti ras.

Poviški plač okoli 8%?

WASHINGTON, D.C. — Glav- ni predsednik AFL-CIO G. Mea- ny je dejal, da je v načelu proti nadziranju plač, da pa mora biti meja za njihovo povišanje po- stavljena med 7,5% do 8%, ko se cene hrane tako naglo dviga- jo.

Doslej je vlada bila na stali- šču, naj povišanje plač ne seže preko 5,5%.

Nikaragui, se misli baje pre- seliti na Jerseyse otoke v Kanalu, kjer se zadržuje ve- čje število britanskih bogata- šev zaradi nizkih davkov.

NEW ORLEANS, La. — Zvezno prizivno sodišče je odločilo, da so dnevnik L. H. Oswalda, morila predsednika J. F. Kennedyja, in drugi njegovi papirji, ki jih je oblast zase- gla, važno zgodovinsko gra- divo in ima zato Oswalda žena pravico do primerne od- škodnine. Določilo je za pri- merno odškodnino \$17.700. Preje so ji ponudili le \$3.000.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

- Združene države:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
- Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
- Canada and Foreign Countries:
\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months
- Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 83

No. 41 Tuesday, Feb. 27, 1973

Težave in potreba demokracije v državah Latinske Amerike

Razvoj zadnjih let v Latinski Ameriki prinaša ponovno na dan vprašanje državnih sistemov, način vlad, in kako naj bo narod zastopan in njegov glas odločilen pri dejanjih, ki se ga neposredno tičejo. Naj gre tu analiza po kateri koli poti, zaključek je vedno isti: le demokracija v svojih raznih oblikah je porok za razvoj in napredek v okrilju svobode in spoštovanja človeškega dostojanstva.

Nemalo je primerov, ko so razni "rešeniški" samega sebe postavili na vodstvo države, in vsaj v nekaterih ozirih dosegli morda lepe uspehe. A vedno se je tudi pokazala potreba, nujnost čim hitrejšega povratka v demokracijo, ker bi sicer narod trpel hude posledice oterpelosti, ki rodi pomanjkanje iniciative na vseh področjih in na dolgo roko hudo okrne narodni duh. O tem so bili dobro poučeni že v rimski republiki, ko so načrtno omejevali dobo "diktatorjev", kateri so prevzeli celotno oblast ob velikih nevarnostih.

Pot latinskoameriške ustavnosti je kaj žalostna. Kontinent je sploh svetovno znan po raznih državnih udarih, dolgoletnih diktatorjih, posrečenih in neposrečenih poizkuših povratka v demokracijo. Je čudno, da se v takem stanju ne more mirno razvijati? Ne govorimo le o tvarnem gospodarstvu in razvoju, temveč o tistem osnovnem blagostanju, ki bi ga po svojem naravnem bogastvu zlahka dosegli.

Argentina že dolga leta hodi pot povratka v demokracijo. V Uruquaju je prav te dni visel na niti demokratični sistem, ki je izjemoma v tej deželi tradicija. Cilence le krepka demokratična zakoreninjenost rešuje pred komunizmom. Paragvaj je ponovno "izvolil" za predsednika Stroessnerja, a volitev se ni udeležilo 35% volivnih upravičencev; nezanimanje za take "volitve" je očitno. Bolj severne države pa se stalno borijo med demokratičnim politikom in nasilnimi diktatorji.

Pri tem pride na položaj nov činitelj. Tako težave Argentine pri povratku v demokracijo kakor tudi ostali navedeni primeri pričajo, da demokracija ni lahko izvedljiv sistem. Država in narod morata biti nanj pripravljena. Za demokracijo morajo biti ljudje vzgojeni, nanjo pripravljeni. Narod mora dozoreti, da ve, kaj hoče, potem bo šele mogel odločati o svoji usodi. In demokracija bo tedaj najprimernejša pot k narodnemu cilju.

To je tudi ena najbolj bolečih točk Latinske Amerike. Dozorevanje ne le narodne zavesti, ne le demokratične pripravljenosti, temveč celo najosnovnejše splošne izobrazbe. Na podlagi te je šele mogoče nadaljni razvoj v smislu izpopolnjevanja političnega kriterija, družbene dozorelosti in demokratične vzgoje. Pomanjkanje načrtnega dela na tem področju bi morala biti ena najvažnejših nalog vsake vlade teh dežel. Pomanjkljivost je ne le očitna, marveč včasih že čudna.

A nepripravljenost narodov za demokracijo ni nikakršen izgovor, da ta ne bi vladala, četudi so z njo težave. V tej državi se zadnje čase pogosto slišijo mnenja, češ saj narod ne zna voliti. Na ta mnenja se pojavljajo ugovori: le ko voli, se narod nauči voliti. Prav tako pa tudi le v demokraciji narod lahko za demokracijo dozori.

To zorenje, ki je počasno, ki zahteva desetletja ali še več, je edini porok bodočnosti latinskoameriških držav. Življenje v demokraciji, ki bo narodom dalo tisto zavest soodgovornosti nad usodo države, pa tudi jasnovidnost ciljev in sredstev, po te narode pripeljalo na njihovo zgodovinsko pot.

Je pa položaj, v katerem se Latinska Amerika nahaja, pouk za vse tiste, ki mislijo, da je le z diktati in nasiljem mogoče vzpostaviti red in napredek. Le svoboda in prosto izražena volja, ki dobijo najprimernejši izraz v demokratičnem sistemu, sta trdna podlaga ne le za razvoj in napredek, temveč sploh za obstoj narodov in družbe.

S. S.

Trenutno je največ zanimanja za volitve v Čilu prihodnjo nedeljo. Na novo bo izvoljena vsa poslanska zbornica in po ovici senata. V obeh ima sedaj močno večino opozicija levičarske vlade Allendeja. V nedeljo se bo odločila usoda Čila: ali pojde ta dalje v socializem, kamor ga vodi in sili Allende, ali bo na tej poti obstal in morda v nekaterih stvareh celo krenil nazaj, kar je cilj opozicije. Ta je za obsežne socialne reforme, toda v okviru ohranitve demokracije in v prvi vrsti tudi ohranitve zakonitosti.

Če zmaga opozicija Allendeja v taki meri, da bodo imeli v novem Kongresu dvotretjinsko večino, ga lahko odstavijo, če se ne bo ravnal po njegovih sklepih. Če večina ne bo dovolj močna, se bo nadaljevalo sedanje prerivanje, tekot katerega je Allendeju uspelo napraviti vrsto uspešnih korakov v socializem. Če bo Allende izšel iz volitev okrepljen, potem bo predložil razpust Kongresa in nje-

govo nadomestitev z enozbornično "ljudsko skupščino", s katero upa, da bo lažje spremenil Čile v popolnoma socialistično republiko.

BESEDA IZ NARODA

O Ugandi je predavala

CLEVELAND, O. — Pretekli teden se je mudila v Clevelandu misijonska sestra Silva Žužek iz Ugande, države v vzhodni Afriki. Ob tej priložnosti je opravila vrsto obiskov pri svojih misijonskih prijateljih in dobrotnikih, imela pa je tudi dve javni predavanji o delu medicinskih misijonskih sester (Medical Mission Sisters) v Ugandi. Letos bo šest let, kar je prišla kot medicinska sestra v to deželo. Tako je to njen prvi misijonski dopust, obenem pa je to tudi njeno prvo srečanje s Slovenci v ZDA.

S. Silva Žužek je imela prvo predavanje v nedeljo, 18. svečana, popoldne v Baragovem domu za rojake iz senklerskega slovenskega okrožja, drugo, za rojake iz collinwoodskega okrožja, pa zadnjo nedeljo, 25. t. m., popoldne v šolski dvorani župnije M. Vnebovzete. Obe predavanji sta bili izredno dobro obiskani. Obenem nam je s. Silva pokazala tudi veliko vrsto barvnih slik iz Ugande, za nameček pa še nekaj iz Etiopije (Abesinije), kjer deluje kot zdravnišnica-misijonarka njena rodna sestra Janja (Agnes) Žužek. — V naslednjem nekaj od tega, kar nam je povedala v Baragovem domu.

Na začetku predavanja je s. Silva rekla, da je srečna, da ima priložnost osebno se zahvaliti svojim tukajšnjim misijonskim dobrotnicam in dobrotnikom; obenem pa da je zelo vesela, ker da je to njeno prvo srečanje s Slovenci v tej deželi. Upa, da bo temu srečanju sledilo še veliko novih. Njeno današnje predavanje naj sprejmemo v prvi vrsti kot izraz njene skromne zahvale vsem, ki so ji z dobrimi deli in tudi z gmotno podporo bili v pomoč pri njenem misijonskem delu. Končno pa da zelo želi, da bi se medsebojne zveze ne samo ohranile, marveč tudi še razširile in poglobile.

V uvodu svojega predavanja nam je najprej povedala, kaj so to medicinske misijonske sestre in kaj da te delajo v Ugandi in drugod po svetu. Ker je bilo o tem že pisano v tem listu, grem prek tega in poročam samo glavno o Ugandi, kar nam je bila povedala s. Silva.

Uganda je ena izmed vzhodnoafriških držav, ki leži na ekvatorju. Zato je tam vedno zeleno, tako rekoč vedno pomlad. Zime tam v našem pomenu ne poznajo. Dvakrat na leto imajo deževno, dvakrat pa suho dobo. Uganda je po površini nekaj večja kot današnja Jugoslavija. Njeno glavno mesto Kampala leži na sedmih gričih in ima okoli 400.000 prebivalcev. Njihova misijonska sestrarska rezidenca z bolnišnico je okoli 200 milj zahodno od Kampale v smeri države Kongo.

Za Ugandce je s. Silva rekla, da so to srčno dobri ljudje. Pomisli so; vendar njih ponos je zdrav. Družinsko skupnost zelo cenijo. Žive še v družinski za-

drugi. Eden izmed razlogov, da pridejo med njimi tako težko do redovnega naraščanja, je med drugim ta, ker se vsaka odnosno vsak, ko opravi študij, vrne v družinsko skupnost, katere pričakuje od nje odnosa njega, da se ji bo odslej popolnoma posvetil, ker da je to njena, oziroma njegova prvenstvena dolžnost. Stare ljudi v tej skupnosti zelo spoštujejo in lepo skrbje zanje. Družinska skupnost smatra otroke za dar božji. Žal je med otroki še vedno močno razširjena bolezen, katero povzroča pomanjkanje beljakovin (prote-

inov) v njihovi hrani. Otrok čez život močno oteče, ročice in nožice pa ima tanke. Bolezen imenujejo quashioorkor ali rutooro, kar pomeni rdeči lasje. Pri perečem (akutnem) quashioorkor lasje počasi menjavajo barvo, od črne do rdečkaste. V Ugandi ima 70% otrok pod 5 leti starosti to bolezen, ki je seveda ozdravljiva. Ko jih sestre zdravijo, so pri njih matere, kar je po svoji strani dobro, saj se pri tem te nauče boljšega načina življenja, odnosno reda. Matere nosijo otroka do 2. leta na hrbtu. Prvi dve leti ga tudi doje.

Kruh Ugandcev so banane. Naše vrste kruh jedo komaj trikrat na leto. Banane si pripravijo v omaki, ko so jih prej skuhalo na pari. V začetku se zdi jed Evropejcem neokusna, ko pa se je privadiš, je pa kar dobra. Žlice sicer poznajo, a jih ne marajo, če jih jim dajo. Jedo s prsti. So pa celo čisti. Pred jedjo in po njej si redno umijejo roke. Pomaranč v Ugandi ni, razen na trgu v Kampali. Dobi se pa ananas (pineapple) in neke vrste zemske oreške. — Kuhajo si samo enkrat na dan. Kurijo z drvmi. — Banane rode vsakih 18 mesecev. Takoj nato drevo posekajo. Medtem je namreč zraven poglajeno novo, ki bo v 18 mesecih spet rodilo. — Ugandci žive v domeh, napravljenih iz blata. — Govejega mesa nimajo, ker so vse krave potolkli ob neki kugi. — Uganda ima kar pet narodnih parkov, koder je vsakdanje, da srečaš na cesti slona in ima tam prednost pred avtom. — Ko se je pred leti po Ugandi razpasla kolera, so od nje umrli samo štirje od 400 obolelih!

Razen s. Silve delujejo v Ugandi še trije drugi rojaki-misijonarji Slovenci, in sicer o. Louis Rink od Družbe sv. Križa in o. Francis Zagorec, od iste družbe (oba P.O. Box 176, Fort Portal, Uganda, East Africa) in neki Kif (?), čigar imena si pa nisem zapomnil in tudi sicer doslej še nisem mogel ničesar zvedeti o njem.

Za konec pa nam je s. Silva dodala še nekaj slik iz Etiopije ter nam tudi o tej osrednjeafriški državi povedala nekaj malega. Tam namreč dela v misijoni njena sestra Janja kot zdravnišnica-misijonarka. Za Etiopijo je rekla, da je to revna dežela, zelo suha. Ima okrog 24 milijonov prebivalcev.

S. Silva Žužek se je v ponedeljek odpeljala v Philadelphijo, Pa., kjer je osrednja šola medicinskih misijonskih sester. Tam bo ostala še nekaj časa, nato pa pojde v Argentino, da obišče tam svojo še živo mamo (76 let) in pa brate. V Ugando se pa po poteku dopusta najbrž ne bo več vrnila, ker ji bo majnika poteklo uradno dovoljenje za bivanje tam. Kam jo bo njena družba poslala, še ne ve, verjetno pa v Gano.

S. Silvi smo zelo hvaležni za obisk in zlasti še za njeno zanimivo predavanje, obenem pa ji želimo še veliko božjega blagoslova pri njenem misijonskem delu. Naj nas spet obišče, kadar jo bo pot pripeljala na ameriški sever.

J. S.

Lilija pustuje

CLEVELAND, O. — Res je, da imamo letos dolg predpust, ampak kdor se bo udeležil Lilijine nagradne maskarade, ki se bo vršila v soboto, 3. marca, o osmih zvečer v Slovenskem do-

mu na Holmes Avenue v Collinwoodu, ta bo moral priznati, da se je izplačalo čakati. "Veseli Slovenci" na odru, v kuhinji Lilijine kuharice in za baro sami znani obrazi, pripravljeni po- streči po svojih najboljših močeh, pa četudi bi to pomenilo nalivati vse kozarce čisto do vrha... kdo ne bi bil vesel, da smo vendarle dočakali ta večer in se odzvali Lilijinemu vabilu.

Ker bodo najboljše maske tudi letos deležne lepih denarnih nagrad, jih pričakujemo vsaj toliko kot prejšnja leta ali pa še več. Za pijačo bodo morali dati vsi tisti, ki godujejo prihodnji teden, kar pa ni taka reč, saj god se praznuje samo dvakrat na leto!

Mecan

Zimske misli

MILWAUKEE, Wis. — V mesecu svečanu je bilo prvih 14 dni lepo vreme in brez snega, na Valentinov večer pa je začelo snežiti v debelih kosmih in pihati močan veter. Milo vreme se je spremenilo v hud mrz. V enem zadnjih dopisov sem omenil slovenski pregovor: "Če je na Svedenico toplo in brez snega, v kratkem prinese mnogo snega in trpkega mraza." Vidimo, da vreme v državi Wisconsin upošteva našo ljudsko modrost.

Radi trde zime se ne moremo otresti gotovega pesimizma, ki tlači mlade in stare z neprijetnimi mislimi. Pred par dnevi sem na dopoldanskem sporedu TV prisluhnil mlademu človeku okrog 30 let, ki je napisal knjigo o smrti trdeč, da je smrt naša prijateljica, samo treba jo je razumeti. Ne bi vam rad v mislih in zavesti vzbujal strah pred smrtjo. Ona nepoklicno, sama od sebe pride in če zazadja vsa vrata v svoji sobi. Pri njegovi razlagi, daje smrt naša prijateljica, sem se spomnil na zanimiv dopis čikaškega rojaka Regerčana, kjer na koncu nekega članka pravi, da se je prijateljci beli ženi najboljše dolgo časa izogibati.

Sicer je res, ko smrt pretrga nit življenja, je za pokojnika končano. Kaj pa za žalujoče ostale? Za nje se poleg velike žalosti pričnejo sitnosti, zmede in finančne skrbi. Najprvo morajo zadostiti vsem zdravniškim, pogrebim in uradnim predpisom. Nato, in to — če že ne preje — ugotove, ali je bil pokojnik finančno dobro pokovan in če je zapustil prav napisan testament. Potem pogreb je resnično žalosten. Če pokojnik ni bil v življenju dober gospodar in ni nič zapustil žalujočim ostalim, potem se tak pogreb, ker smrt ni samo boleča, marveč tudi ni poceni, spremeni v jezo-žalosten pogreb. Razumljivo je, da pogreb dobiš tudi na "kredo", toda to ne spremeni jeze, ker kasneje ga moraš plačati.

Pri pogrebu igra krsta važno vlogo. Komodna, bronasta, okrašena z raznimi našivki je znak odličja, bogastva in večkrat tudi "pufa". Krsta, zbita iz smrekovih desk pa je znak siromaštva in ponižnosti.

Slišal sem, da ne samo v Ameriki, temveč tudi v starem kraju, trgovci s krstami nudijo kupovalcu, ki naroči prvorazredno krsto z vsemi udobnostmi, 10% popust in 5 let garancije. Če krsta ne odgovarja vsem predpisom, vam povrne denar. Mlad pisatelj bo s to knjigo o smrti kot prijateljici sigurno finančno dobro uspel. Ko je končal, je z vsem prepričanjem dejal: "Smrt je zastoj — samo stane življenje."

Spanje, oziroma nespečnost, dela velike preglavice mladim, še večje pa starejšim ljudem. Vsi mislimo, da nas spanje ohranja pri življenju. Znanstveniki trdijo, da so sanje, ki nas ohranjajo pri življenju. Spanec je

Liga slov. Amerikancev in njeno delo v Chicagu

CHICAGO, Ill. — Koncem druge svetovne vojne, v letih 1944-45, so zaradi krika trpečih in v pomanjkanju živečih Slovencev in domovini in prvih beguncev izven meje Slovenije ustanovili staronaseljenci v Združenih državah Ligo katoliških slovenskih Amerikancev. Ta je zbirala darove v denarju in materialu za pomoč. V letih po vojni je Liga postala močna dobrodelna organizacija, ki je poleg pošiljanja darov tudi iskala sponzorje širom Amerike za vseživljenjske begunce, ki so živel v taboriščih v Avstriji in Italiji in katerih število je šlo v tisoče.

Središče Lige in pomoči je bilo mesto New York. Valovi beguncev so se pričeli v l. 1948 in trajali v glavnem nekako do leta 1952. Duša in srce za begunce, ki so bili revni kot cerkvena miš, je bil p. Bernard Ambrožič. Po besedah p. Fortunata iz iz Lemonta je bilo njegovo delo nadčloveško. Ljudem je bilo treba po prihodu čez Atlantik takoj nuditi hrano, streho in vozni listek do sponzorjev, raztresenih po vseh ZDA. Marsikomu je bilo treba na hitro dobiti sponzorja šele v New Yorku — in naši ljudje niso znali ne besede v angleščini. Mnogi teh številnih imajo danes bridko-smešne spomine na tiste dni ali tedne. Ob nastanku so Ligo ustanovitelji takoj vključili v N.C.W.C. — ameriško katoliško dobrodelno organizacijo —, ki je založila potreben denar za vožnje.

Značaj dobrodelne organizacije je Liga obdržala do danes. V letih obstoja je šla skozi več faz svojega razvoja. Razvila se je v organizacijo, ki vrši do danes med novonaseljenci trojno poslanstvo: ohranja in posreduje duhovne dobrine, opravlja karitativno delo in skrbi za prosveto in kulturo. Center Lige se je ohranjal in je še v New Yorku. Njene podružnice so kmalu ustanovili v Chicagu, Jolietu, Gilbertu in delno v Clevelandu. Te so delovale vsa leta skoraj vse kot močne samostojne enote.

samo sredstvo, sanje so nam potrebne. Sanjamo 5 ur na noč. Sanje pa trajajo lahko nekaj minut ali celo uro. Običajno se ne spominjamo, kaj smo sanjali. Otroci morajo spati in sanjati dalj časa kot odrasli in odrasli dalj kot starejši ljudje. Če svojemu telesu ne privoščimo dalj časa rednega in mirnega počitka, bomo kmalu občutili posledice. Tisto prepričanje, da je spanje pred polnočjo več vredno kot spanec po polnoči, je brez pomena, ker ljudje smo različni, eden dela ponoči, drugi čez dan. Postelja ne sme biti ne premehka ne pretrda, soba mora biti prezračena in telo mora biti sproščeno, če hočemo imeti lepe sanje. Druga zadeva pa je z nespečnostjo.

Zdravniki označujejo za nespečnost vsako vrsto spanja, ki nas ne zadovolji. Vzroki nespečnosti niso samo duševnega izvora, lahko so tudi razne bolezni. Zato ne jemljimo uspalnih tablet brez zdravnikovega nasveta. Najbolj zdravo je ležati in spati na trebuhu, posebno za kadilce in za tiste, ki bolehalo na dihalnih organih. Večina ljudi spi na hrbtu in to je najbolj nepravilna lega, pravijo zdravniki. Sami tisti, ki imajo revmatizem in slične bolezni, lahko ležijo na trebuhu, je najboljša srednja pot, spimo na boku. Tretjino svojega življenja preživimo v postelji, zato je dobro, da poskrbimo za čim slajše spanje in čim več lepih sanj.

Če imate težave s spanjem, zapuajte zdravniku in ubogajte njegova navodila. Za dobro spanje je pogoj čista vest. Boljše imeti zlomljeno nogo kot poškvarjen razum in očitajočo vest!

L. G.

Po odhodu p. Bernarda iz New Yorka je prevzel delo centralne pisarne dr. Joža Basaj — delavna osebnost. Ta je l. 1970 zaradi starostne onemoglosti odstopil in odšel v pokoj na Korosko. V tej dobi je bilo delo podružnice Lige v Chicagu — dobrodelno in kulturno — pod predsedstvom g. Alfreda Fischingerja in njegove žene g. Metode nadvse uspešno. Kulturno gibanje, dobrodelne akcije, sponzorstvo novim beguncem (nenadkriljiva gdč. Pepca Mokorel) je bilo na višku. Pod Lilijinim okriljem imamo slovensko šolo že 20 let, prav tako vse njene nastope in prireditve. Slovenski tečaj za tu rojene angleško govoreče Slovence letos vodi g. Rus. Sedanji predsednik podružnice g. Andrej Remec dela na črte za višjo slovensko šolo, ker imamo prav doraščajočo mladino najbolj pozabljeno. Isto delo in prav tako uspešno opravlja podružnica v Jolietu pod predsednikom g. Florjanom Markunom.

Zadnji dve leti je Liga slovenskih Amerikancev stopila v drugo obdobje. Po odhodu dr. Basaja se je nekaj naših mož v New Yorku zavzelo za Ligo nadaljni obstoj. Sklicali so skupen sestanek 16. decembra 1972 v New Yorku, kamor so povabili zastopnike vseh njenih podružnic. Zbralo se je 18 ljudi. Pregledali so obstoječi položaj ter Ligo z novimi pravili utrdili in delno reformirali. Predsedstvo centralnega odbora je prevzel dr. Peter Remec.

Da se seznanimo člani Lige iz Chicaga in Joliet z njenim sedanjim stanjem in z njeno zgodovino, smo imeli za obe podružnici sestank 11. februarja 1973 v Lemontu, kjer nam je p. Fortunat ljubeznivo pripravil prostor v Romarskem domu. Navzočih nas je bilo do 30 ljudi, največ iz Joliet. Sestanek je vodil g. Florjan Markun, glavno poročilo pa podal predsednik centralnega odbora dr. Peter Remec. Program Lige ostane dosedanji — dobrodelni in kulturni — predvsem kulturni in zato ostaja Liga še nadalje slovenska repolična organizacija.

Ana Gaber

Jezdec prehiteli pošto

Jamesu Borenu se je že dolgo zdelo, da dobra stara poštna kočija še vedno najhitreje prevaja pošto.

Ko se je dodobra naježil zaradi zamudne dostave, je v razne pisemske nabiralnike na philadelphijskih križiščih vrgel skupno 75 pisem, poslanih na razne naslove v Washingtonu. Potem je po isti poti postal štafeto šestih poštah slov na konoju.

In glej, štafeta je prispela na cilj dan pred običajno pošto.

IZ SLOVENIJE

Avtocesta

Avtocesto Vrhnika-Postojna so slovesno odprli 29. decembra, čeprav objekta pri Štampetovem mostu, kjer se cesta prebije pod železniško progo, še niso dogradili in so tam naredili začasn obvoz. Prav tako manjka še nekaj priključkov na cesti in pa pleskanje odbojnih ograj še ni dokončano.

Cesto so zgradili v 20 mesecih, ima pa 16 podvozov, 13 nadvozov in 10 mostov in skupni dolžini 1700 metrov. Široka pa je 26 metrov.

Poljčane dobile novo šolo

Po novem letu so odprli v Poljčanah novo osnovno šolo, ki so jo zgradili s samopriskevkom ter iz občinskih in republiških sredstev. Dosedaj so se poljčanski otroci šolali kar v petih zgradbah na različnih koncih kraja.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Knjiga in televizijski

Ko je pogledal v človeška bi-vališča in se je oglašil radio, so mnogi mislili, da bo važnost knjige izginila, ali se vsaj temeljito zmanjšala. Nič podobnega se ni zgodilo. Primerjava kaže ravno nasprotno: knjiga in televizijski so izpopolnjujeta.

Priznati je treba, da ima televizijski svojo vrednost, moč prevečanja in hitrost obveščanja. Na veliko hitrejši način izveš veliko več, če gledaš televizijski, kot če bereš knjigo. Pokažemo ti, kako bje srce, kako Egipčani namakajo izsušena polja, kako sonce ožge kožo in še in še. Znanje, ki ga človek dobi pred tekočimi, levijsko kamero, je bolj široko, zajame večji obseg in se ga človek navedi vsenala, ki pa ni mojster v nobeni stroki.

Da pa se širina, ki jo daje televizijski, izpopolni, je človek potreben študij; tega mu pa nuje samo knjiga. Knjižnica je kot veliko skladišče podrobnih in točnih informacij o vseh mojih zadevah. Glavna je oseba, ki bere, ki išče informacij; ta odloča o čem se želi poučiti in koliko znanja želi; ona izbira, kdaj bo brala, ali bo brala počasi in temeljito ali na hitro in površno, ali danes, ali jutri. Pri televizijski je pa to nemogoče. Drugi izbira program, in ko se program odvija, ga ni mogoče ustaviti.

Branje zahteva zbranost duha. Ko beremo, moramo gledati črke in pri tem mora naša domišljija ustvarjati značaje in situacije. Bralec dela. Gledalec televizijski je pa pasiven, vse mu je dano pred oči. Ko beremo, ni mamno pred očmi igralcev, ki v povesti nastopajo, mi bralci smo igralci. Televizijski prinaša v hišo življenje in izkušnje življenja; tisti, ki bere knjigo, ne samo da vidi življenje, on živi življenje. Televizijski ustvarja masnega človeka. Toda vsakdo ima pravico in verjetno tudi potrebo, da se sam kot tak zanima za kako stvar, za stvar, ki druge ne zanima, ki jim je morda dolgočasna. Živimo v časih, ko tako zelo pazimo, da se v vsem prilagodimo masam: v obleki, v dolžini las, v govorjenju, v prehrani itd. Zato je toliko bolj priporočljivo, da beremo knjige, da

smo včasih le sami s svojo knjigo in tako premišljamo o čem, ki je samo za nas in ki ni bilo vsiljeno 50 milijonom drugih ljudi. Knjiga dela človeka osebnost. Zato so rekli včasih: "Povej mi, kaj bereš, in povem ti, kdo si." Danes bi pa lahko rekli: Povej mi, če kaj bereš, in povem ti, kakšen si."

PM

Lojze Demšar, D.J.:

Vrednost misijonskega življenja

Naenkrat mi pride pred oči oči prizor iz šolske sobe v Morapaju. Štefanček je bil eden od naših gojencev, le par tednov je bil v šoli; prej se je potepal po vasi, kradel kot sraka, a jezik je pa imel daljši kot pa suha kravica njegove stare mamice... nikdar v šolo, nikdar v cerkev, kaj bo s teboj, ko boš velik!

Nekega dne pride k meni po par pajs (bengalski denar): Oče, naj kupim nekaj riža za svojo staro mamico, ki je lačna, ji bom skuhal... saj znam! Pogledal sem ga izpod čela: "Štefanček, ali si že prejel prvo sveto obhajilo?" Začuden me je pogledal, kaj pa je to, sveto obhajilo... Ali si že videl cerkev znotraj? Nikdar, je bil odgovor. Pojdi z menoj, greva malo v cerkev jaslice pogledat, potem ti bom pa dal, kar želiš, pa še več. Kar tlesnil je z jezikom, ujel sam patra, vem, da sem ravno pri sedcu ukradel eno rupijo, pa mi bo še on dal nekaj pajs (kar je veliko manj)... bom rekel, da mi je pater dal rupijo, pa me nikdo ne bo mogel ujeti! Šla sva v cerkvico pod palmami. V kotu so stale jaslice, velike in lepo okrašene s papirnatimi vencami, ki je tukaj navada. Pokleknil sem pred oltar, Štefan me je gledal, in tudi on neokretno pokleknil. Šla sva pred jaslice in razlagal sem mu betlehemske zgodbe. Kot da bi ga nekaj zadelo, zamislil se je, Jezusček pa, da za me je prišel iz nebes, za me, vsakega potepina, za katerega ima vsak samo palico ali trdo besedo... kako je to mogoče... vsak čas sem pazil, da ne bo "smuknil" kašnega pastirčka ali ovčko. Pa je bilo drugače. Zamislil se je... in zresnil: Oče, ali še lahko pridem v cerkvico pogledat jaslice, ko bom imel čas? Seveda, Štefanček, kadar koli hočeš, samo... in razumel je. Oče, tega pa ne bom storil, da bi v cerkvi Jezusčku kaj ukradel, nikdar ne. Čez par dni pride k meni: Oče, jaz bi rad kaj več slišal o Jezusčku... in božja milost je tajala led v njegovem srcu... lepo sem ga pripravljal na prvo sveto obhajilo. In od takrat, kot da bi z Jezusčkom napravila pogodbo: Ti si moj in jaz sem tvoj. Vsak dan je prišel k maši in sv. obhajilo... nenadoma je zbolel, v šolo sem ga vzel in ležal je ob stenah na slamnati bogašini ali preprogi, navadna bengalska postelja. Vročina je rastla, vsak dan... čez pet dni me nenadoma pokliče neko popoldne, grem da ga vidim. Dobro je izgledal in sem mu rekel: "Štefanček, še dolgo boš živel, velik boš in drugo leto boš pa ti jaslice postavil v cerkvi. Kar oči so mu zažarele: Ne, ne oče, grem... Kam pa greš? K Jezusčku, kliče me. Prijel me je za roko: "Oče, prav lepo se ti zahvalim za vse, kar si storil za me. Jezusček me že dolgo kliče, pa ne morem oditi, a da se ti ne zahvalim naprej. Kar naenkrat se dvigne s svoje postelje, pogleda v daljavo pred seboj: "Oče, Jezusček me kliče, pa Marija je z Njim, kako so lepi, kako so lepi, grem, grem... Roke je stegnil pred

seboj, kot da bi videl neko bitje, ki se mu, počasi približuje, silno lep smeh mu je zaigral na obrazu... grem, je še enkrat zašepeštal... in oči so se mu zaprle in omahnil je na posteljico... dvajset let mu je bilo..."

Vredno je bilo 37 let misijonskega življenja za samo to dušo. (Bo še)

Narodnostna radio postaja v Vancouverju

VANCOUVER, B.C. — Zahodna Kanada ima narodnostno radijsko postajo CJVB, ki že od lanskega maja oddaja svoje sporedne v 12 različnih jezikih, seveda tudi v angleškem. Od tedaj so se oddaje razširile na nove narodnostne skupine; trenutno jih je 23, pa se utegnejo pridružiti še nove. Na žalost med temi skupinami ni slovenske, medtem ko imajo Srbi in Hrvati svoje oddaje enkrat tedensko. Močnejše narodnostne skupine, ki so podjetne in požrtvovalne, imajo redne oddaje vsak dan.

Smoter postaje je služiti priseljencem zadnjih desetletij, ki so še močno zakoreninjeni v svoji narodni preteklosti in kulturi. Zanimivo pri tem je, da je med poslušalci okoli eno tretjino angleško-govorečih Kanadčanov, ki uživajo ob bogastvu narodne glasbe z vseh delov sveta. Zanimanje za postajo je bilo od vsega začetka izredno, kot pravi njen predsednik Jan Van Bruchem. Javljale so se vedno nove narodnostne skupine z željo po vključitvi njihovega sporeda, pa tudi podjetja so se zanimala v vedno večji meri za oglaševanje na tej postaji.

V Vancouverju živi okoli 300.000 novih Kanadčanov, čeprav ima mesto le okoli milijon vseh prebivalstva. Novih je torej blizu eno tretjino, zanimanje za narodnostno postajo je torej razumljivo, ker ima močno stvarno podlago.

Med novimi Kanadčani so najmočnejši Nemci, teh je 74.000, slede Holanci, katerih je 54.000, Kitajcev je 46.000, Italijanov 39.000... Koliko je Slovencev, o tem ni uradnih podatkov, toda po raznih sodbah jih je nekje med "par" sto do tisoč.

Narodnostni programi trajajo od pol ure do cele ure. Vsak dan imajo svoj program: Holanci, Nemci, Grki, Italijani in Kitajci, druge narodnostne skupine z vseh koncev sveta pa imajo svoje programe po enkrat na teden, srbska in hrvaška v soboto.

Življenjski stroški drviijo dalje navzgor

OTTAWA. — Življenjski stroški rastejo tako naglo, da si ljudje s pičlimi dohodki že skoraj ne morejo več privoščiti zadostne hrane. Celotista, ki jo je vlada priporočila kot "zmerno", je postala tako draga, da jo smatrajo za "razkošje", kot je pretekli teden trdila neka žena v Vancouverju, B.C.

Družine na javni podpori si jo gotovo ne morejo privoščiti, je dejala Mrs. Marjorie Hartling, mati 7 otrok, posebni študijski skupini, ustanovljeni na odredbo predsednika vlade P. E. Trudeauja.

Prave uradnih podatkih so cene hrane porastle v letu 1972 v Kanadi za povprečno 8,6% v primeru s 4,8% v ZDA. Skupni življenjski stroški v Kanadi so se lani povišali za 5,6%, v ZDA pa le za 3,4%.

Karton s 3 kvarti mleka je stal lani 76 centov, sedaj stane 81, poldrug funt težek hleb kruha stane sedaj 46c, ko je stal pred enim letom le 38c. Piščanci

Nikolaj Novak:

MED FANTI 17. PEŠPOLKA V JUDENBURGU

(Nadaljevanje)

Kasneje smo zvedeli, da jim je bilo strogo ukazano, da z nami niti besedice ne spregovore. Ti so nas odvedli na ono zaprto dvorišče, v katerem je bilo že par sto naših tovarišev iz Judenburga, kateri so pred nami odšli z istim namenom kakor mi. Še jih je za nami tudi prišlo, tako da se nas je nabralo približno kakih 400. Tam so pripravili za nas vlak iz živinskih vagonov na železniški postaji in nas ponoči odvedli zastražene na vlak, kateri nas je peljal samo dve postaji proti Celovcu, da smo mi imeli veselo upanje, da se peljemo v Ljubljano. Na tej postaji z imenom, če se še prav spominjam, Newmarkt, smo hoteli iz vlaka in hajdi približno en kilometer od postaje do zapuščene gradu, kateri je bil še v dobrem stanju in je bil dvonadstropen. Tam so nas spravili po zatihlih, dokaj velikih sobah, in smo takoj po tleh polegli ustrujeni in lačni, ker nismo nič jedli že blizu 2 dni. Tu so nam drugo jutro pripeljali nekakšne žlobudre za jesti tako, da smo vsaj malo okrepljeni čakali naše negotove usode. Tako smo prebivali ves dan in smo tudi zvečer dobili nekaj jesti. Tudi drugo noč smo prebivali v negotovosti o naši usodi.

Drugo jutro so prišli zgodaj naši rešitelji te ječe; takrat se je pričelo naše zapostavljanje od krutih madžarskih junakov. Kar nenadoma zapazimo skozi zamrežena okna, da prihaja od kolodvora proti nam četa vojakov. Mi smo vedeli, da bodo to naši spremljevalci, čeprav nismo bili sigurni, kam je bil namen, da nas odvedejo. Ni še minilo četrtn ure, ko so se ustavili pred našo jetnišnično oboroženimi kakor za napad. Naš poveljnik straže jih je strumno pozdravil, ko so se postavili v dve vrsti toliko narazen, da je bilo dosti prostora, da so mogli nas postaviti tudi med njihove vrste. Ko so bili sigurni, da bomo dobro zastraženi, so odprli vrata, glavni vhod v našo ječo, da so nas iz vsake posamezne sobe po 10 mož pod močno stražo vodili ven in nas tudi postavljali v dve vrsti med njihove vrste. Naj omenim naš občutek do naših spremljevalcev, ko smo bili postavljeni med garde naših največjih sovražnikov, njihov kruto postopanje takoj v začetku, ko so nas dobili v svojo oblast.

so se podražili za 12 do 16 centov pri funtu. Najcenejše meso za hamburgerje je stalo 49c, sedaj je najmanj 20c dražje. Celotista so se podražile od 10 na 20c se je pritoževala gospodinja, ki dodaja kosti k ostankom za nov obed.

Življenjski stroški so pretekli mesec dosegli 144,5 povprečja od 100 v letu 1961.

Zmerna, preprosta, pa še zadovoljiva hrana, kot jo je predložila vladna komisija, stane tedensko za družino 4 oseb sedaj najmanj \$28,70.

Skupina, ki po naročilu vlade proučuje vzroke porasta cen hrane, zaslišuje potrošnike, trgovce, posredovalce vseh vrst in seveda farmarje. Doslej še ni našla jasnega odgovora in tudi ne enega samega krivca, na katerega bi mogla pokazati s prstom.

Kanada ima nad 22 milijonov prebivalcev OTTAWA. — Pretekli četrtek je Kanada imela 22 milijonov prebivalcev, kot je pokazala ura v Information Canada.

Naš dosedanji poveljnik straže, poročnik, je končno šel od enega konca naših vrst do drugega, da je vsakemu pogledal v obraz in je med tem pohodom vzel dva naša fanta iz naših vrst, katerega tako obstopili oboroženi, katerega ni spoznal po obrazu in je nato zaklical ime Novak. Ko sem jaz začel ime Novak, me je premagala nekakšna nervoza, da sem se takoj oglašil in mi je oni trenutek šnila misel v glavo, da bom jaz dobil usmiljenje. Ker sem se opiral na palico radi bolne noge pri hoji. Takoj me je madžarski oficir potegnil ven, ker sem bil v prvi vrsti, in mi iztrgal palico iz roke, nakar sta pristopila dva stražarja na vsako stran mene. Ta čas sem imel upanje, da mi bo vrnili mojo palico oni krutež. Ko sem mu pokazal na mojo nogo in stegnil roko, da mi vrne palico, je zarjul v madžarsčini kakor divja zver nad menoj in vzdignil palico, da me bo udaril z njo, kar pa ni storil. Takrat sem spoznal, kako usodno napako sem naredil, ko sem se oglašil. Ta čas je pripeljal prej omenjeni poveljnik straže drugega fanta, katerega je spoznal na drugem koncu naše vrste sigurno po obrazu in je onemu krutežu pojasnil, da nisem jaz ta pravi, ko me je pogledal v obraz in mu je izročil onega fanta, katerega je pripeljal s seboj z drugega konca vrste.

Takrat je mene poslal nazaj v vrsto brez moje palice, na katero nisem niti pomislil, da bi bil ponovno vprašan za njo. Takrat sem spoznal, da me je edino Marija iztrgala na čudežen način iz krempljev madžarskih tolovajev, za kar ji še danes že kot 73-letni starček izrekam posebno zahvalo.

Tukaj sem se prepričal, da je Marijina pomoč sigurna, kateri se ji priporočam, tudi v najbolj kritičnem času svojega življenja. To je bila moja vsakdanja navada od zgodnje mladosti, na katero me je navadila moja rajna mati. To navado sem in bom ohranil do konca življenja; do stikar sem bil rešen po raznih nevarnostih, takrat v vojni in tudi tukaj v Kanadi, da sem srečen ušel zdrav po velikih nevarnih posredovanih rudnikih mojega 36-letnega dela. Torej tu se je posebno pokazala Marijina pomoč, ko sem bil že v krempljih grozne smrti. Mogoče bi si kateri mislil, da je mogoče na moje mesto prišel oni nesrečni fant, katerega je pripeljal in izročil madžarskim krvnikom oni poveljnik, kateri je poklical moje ime. Njega bi vseeno njim izročil, čeprav ne bi bil jaz izpuščen, ker je bil njemu sumljiv iz meni neznanega vzroka. Takoj so vse tri omenjene obstopili štirje oboroženi Madžari z onim oficirjem na čelu, kateri je meni palico iz rok iztrgal. Njegov spaheno grozni obraz mi je še danes živo v spominu in mi bo tudi ostal celo življenje, če bi še tako dolgo živel. Odvedli so jih na postajo pred nami. Tudi nas so takoj odvedli na postajo v že pripravljen vlak živinskih vagonov, nas zaprli in močno zaklenili, nakar je vlak zaropotal in se ni ustavil, dokler ni po približno poldrugi uri dospel v Judenburg. Na postaji Judenburga so se najprej izkreali Madžari in se postavili v dve vrsti, potem so odprli naše vržone in nas tudi kakor živino ven naganjali in postavljali med njih vrste.

Takrat se je začela žalostna povorka slovenskih fantov med

vrstami madžarskih krvnikov po judenburških ulicah čez reko Muro do vojašnice. Nisi videl pred hišami Judenburžanov, da bi prišli iz hiš in nas burno pozdravljali kakor prej, ko smo korakali na vežbališče počjo naše lepe slovenske pesmi, na katere so bili in so tudi naši nemški oficirji bili ponosni, ko so nas vodili vsak dan na vežbališče. Takrat se je pomikala tiho žalostno kakor pogrebna povorka slovenskih fantov po judenburških ulicah v neznan usodo. Ko dospemo v vojašnico, oziroma na dvorišče vojašnice, katero je bilo polno razne vojne opreme in tudi vojne kuhinje, katero so pripeljali s seboj, nas naneženo po sobah vojašnice, kolikor nas je moglo notri, da smo po tleh ležali skoraj drug na drugem. To je bilo ponoči, da smo se lahko vlegli kar po tleh.

V tej neznani ječi smo prebivali 5 dni pod nadzorstvom v vsaki sobi dveh oboroženih Madžarov, kateri so se izmenjevali vsaki dve uri. Za jesti so nam vsak dan enkrat prinesli kotliček nekakšne godlje in nekoliko zajemalk, da si je vsak zajel z kotlička in brž pojedel, da je drugemu mogel to zajemalko izročiti, kateri je čakal na njo. Strog je bilo prepovedano, da bi samo besedico drug z drugim spregovorili. Za potrebo na stranišče je bil poseben stražar, na katerega si mogel čakati ure, da si prišel na vrsto.

Naj vsak samo premisli, da v tej neznosni ječi prebiti pet dni, koliko smo tu užili trpljenja, pa še toliko več, ker nismo imeli nobenega upanja za rešitev v doglednem času. Naj še pripomnim, trpljenje, katero je pretrpel tudi čisto nedolžen, meni dobro poznani starejši mož, po imenu Leopold Kadunc, doma iz Černomošnjic. On je bil po poklicu krojač. Bil je na ruski fronti ranjen še l. 1915. Ko se je pozdravil, je bil poslan tudi h kadru v Judenburg in bil tudi pri vojaški komisiji spoznan za nesposobnega za fronto. Kot dober krojač je bil prideljen v krojaško delavnico pri dopolnilni četi v Judenburgu. Tega usodnega dne, ko se je upor začel, ker je bila nedelja, je bil v družbi tudi meni dobro poznane starejšega moža Nikolaja Horvata, doma iz Adlešičev, v neki mestni gostilni. Ker sta bila dobra prijatelja, sta se večkrat v prostem času napotila v gostilno za kratek čas. Nikolaj Horvat tudi kot starejši, nespособen za fronto, je bil nameščen na kompanijski kmetiji, na kateri je bil kot dober delavec do bil pri nadporočniku Bauerju vse zaupanje. On je skrbel, da so bili vsi pridelki v najboljšem redu obdelani in v tem oziru je imel polno zaupanje pri nadporočniku Bauerju.

Naj se vrnem k usodi Leopolda Kadunca. On je imel v pisarni enega njemu sovražnega skladiščnika, zagrizenega nemškutarja, kateri je bil toliko zloben, da je Kadunca nedolžnega ova-dil, da je prišel v pisarno takoj v začetku upora in da je začel razbijati pisarniške stole in mize. Na to lažno ovadbo je bil takoj drugi dan zjutraj prijet od patrolne straže, katerega je bila prišla iz najbližje vojaške enidine in je bil vržen v ječo.

(Konec sledi)

Najbolj slavna papeška univerza

Papeška univerza Gregoriana v Rimu, ki jo vodijo jezuiti, je imela v šolskem letu 1971-72 pet fakultet: teološko, cerkvenega prava, filozofsko, cerkvene zgodovine in misijologije; tri specialne inštitute, to je socialnih ved, psihologije in duhovnosti; inštitut verskih znanosti; višjo šolo za latinščino in kurze modernih jezikov. Biblični inštitut ima dve fakulteti: biblično in za nauke starega Vzhoda; Vzhodni inštitut tudi dve: za cerkvene nauke Vzhoda in vzhod-

nega cerkvenega prava.

Profesorji zbor celokupne Gregoriane je štel lani okrog 270 profesorjev, ki so predavali 2.480 slušateljem. Slušatelji hodijo na predavanja iz 50 kolegijev, 114 redovniških hiš, 83 redovniških družin, 480 škofij in 73 narodnosti.

Od bivših gojencev Gregoriane od leta 1553 do 1972 je bilo 18 svetnikov, 23 blaženih, 15 papežev. Leta 1971 je bilo iz vrst bivših gojencev Gregorijane 43 kardinalov in 633 škofov.

What a lot of ten-year-olds are wearing this year.

Fight Muscular Dystrophy.

Muscular Dystrophy Associations of America
1750 Broadway
New York, N.Y. 10019

CLEVELAND, O.

Help Wanted — Female

Help Wanted Female
Part Time Help wanted, general factory work, name your hours, 7 AM to 6 PM.
Call 696-2220 Ext. 300 (42)

HELP WANTED

GENERAL OFFICE CLEANING
Approx. 3½ hrs.—5 days a week. Good rate of pay. Only steady, reliable person need apply. Vicinity of E. 52 and St. Clair
946-0546 (41)

Radi bi dobili
žensko za lahka hišna dela pri dveh starejših ljudeh, lahko živi pri nas v Highland Heights.
Kličite 449-4594 (44)

WANTED-FEMALE
GENERAL HOUSEWORK
One day per week. Small congenial family. Steady. On bus stop. — 381-3507 (42)

Male Help Wanted
Delo na strojih "Drill Press"
Tovarniška izkušnja priporočljiva
RISHER IN KOMPANIJA
27011 Tungsten cesti v Euclidu
Kličite 732-8351 (51)

WANTED
SHEARMAN, PRESS BRAKE OPERATORS, SHEET METAL MECHANICS, WELDERS, and LABORERS — to work on sheet metal fabrications and electrical cabinets. **STEADY WORK** —COMPANY PAID BENEFITS
FORMWELD PRODUCTS CO.
1530 Coit Ave.
(south of E. 152 St.) (45)

MALI OGLASI

Odda se
2 opremljeni sobi na E. 67 St. privatni vhod, kopalnica,
Kličite RE 1-5513 (x)

Stavbni les naprodaj
Les za tla (pode) in obijanje sten je ugodno naprodaj na 18903 Kildeer Avenue. —(33)

For rent
Clean upper six rooms of double home. One or two working persons preferred. Euclid Green area. CTS transportation. 486-8021 —(42)

For rent
Five clean rooms and bath, furnished, up. Adults. E. 122 off Buckeye. Call after 6 259-1454. —(42)

V NAJEM
5 sobno stanovanje - spodaj v okolici St. Clairja.
Kličite popoldne 432-0906

V blag spomin

OB TRINAJSTI OBLETNICI SMRTI NAM DRAGEGA IN NEPOZABLENEGA SOPROGA, OČETA, SINA IN BRATA

IVAN RAK

ki nas je dne 25. februarja 1960 za vedno zapustil

Mi v srcih nosimo ljubeče, spomin na čase skupne sreče, dokler se spet ne snidemo.

Tvoji žalujoči:
soproga TINKA, sin Janez
mama KAROLINA RAK
sestra ANI ZUMER
bratje VINKO, DR. MAX in MIRO
Cleveland, O. 27. feb. 1973

Boleslav Prus:

STRAŽA

"Zapoznil sem se, toda še pridem..."

In zopet je zagledal pred seboj zelenkaste oči, sedaj na površju snega, sedaj med zvezdami, sedaj na plečih rejenege vozniaka.

"Bog bodi milostljiv... Bog bodi milostljiv..." je šepetal duhovnik, boreč se z izkušnjavami satanovimi.

Polž je stal na cesti, dokler v temi niso izghmile sani. Ko je pa v ozračju nastopila popolna tišina, je začutil dolga in nepremagljivo zaspanost. Počasi se je vleklo do hleva, toda — ni šel notri. Bal se je zdaj spati poleg mrtve žene in legel pred hlev.

Sanje je imel grozne, kakor jih ima navadno človek po hudem vznemirjenju. Sanjalo se mu je, da nekam pada, sedaj zopet, da tone v zelo mrzli vodi, sedaj, da blodi po okolici, v kateri nikoli ni bilo dne, ampak samo večni somrak — nazadnje pa, da izkuša žena, zapustivši ležišče, priti iz hleva, sedaj tiho odpiraje vrata, sedaj trgaje deske iz stene. Zbudil se je izmučen in otožen in nekaj časa se mu je celo zdelo, da je bil nočni župnikov obisk samo sen. S strahom je pogledal v hlev in se šele tedaj pomiril, ko je zagledal kruh, meso in načeto steklenico medice, ki jo je pustil župnik včeraj. Blesk svitajočega se dne je padal na ranjico in se odbijal v dveh medlih žarkih od njenih nezaklopljenih oči.

"Ne, ona se že ni zganila ponoči," je pomislil kmet in vzdihnil za dušo umrle.

Hipoma so se sani, ki so drčale po cesti, ustavile pred vrati. Hitro sta stopila na dvorišče dva človeka z veliko košaro. Polž se je začudil, zagledavši, da ono košaro nese stari Hrib in njegov hlapec.

"Pojdi sedaj, Jaka, v mesto po rakev, ampak takoj!" se je oglašil Hrib proti hlapcu, ko sta postavila košaro nedaleč od hleva.

Hlapec je odšel, Hrib se je obrnil k Polžu, toda siva glava se mu je tresla in nemirno so begale rumenkaste oči.

"Moja krivda," je dejal in se trkal na prsi. "Moja krivda..."

Pa kaj, ste še jezni?"

"Naj vam Bog da vse, najboljše, ki ste me obiskali v taki bedi," je odvrnil Polž in se nize priklonil.

Staremu kmetu je ugajala ta ponižnost. Prijel je Polža za roko in govoril nekaj z malo blagohotnejšim glasom:

"Jaz vam rečem: moja krivda! kajti tako mi je ukazal gospod župnik! Tako prihajam tudi prvi k vam in vam rečem: moja krivda! Toda tudi vi, boter, ste mi zelo nagajali."

"Odpustite mi vse, kar sem le komu storil hudega," je dejal Polž, sklonivši se do ramen Hribu, "toda, kar je res, ne spominim se več, v čem bi vam bil škodoval?"

"Jaz vendar ne zahtevam ničesar od vas. Vedno ste pa trgovali z železničarji brez mene..."

"In sem toliko pritrdil," je vzdihnil Polž in pokazal na pogorišče.

"No, Bog, naš nebeški oče, vas je težko izkušal in zato vam rečem: moja krivda! Toda vi bi bili le lahko tedaj pred cerkvijo, ko si je ranjica kupila svilen robec (Bog ji daj večni mir!), tedaj bi bili lahko dali vsaj za pol četrt na srečo, pa ne tako prevzetno odgovorili, meni staremu..."

"Hej!... res je, da sem gobez-

dal po nepotrebnem."

"In z Nemci ste se bratili brez potrebe," je povzel Hrib. "Andrejček je celo z njimi pil, (pomnite, tedaj, ko so začeli meriti prostor za hišo?) vi ste pa z njimi molili kakor brat..."

"Samo kapo sem snel. Saj imamo vendar mi kakor oni istega Boga."

Hrib se je popraskal za ušesi.

"Pravijo, da imamo vsi enega," je odvrnil. "Jaz pa pravim, da mora biti njih Bog drugačen, ki se mora k njemu po nemški moliti... Toda ono," hipoma je izpremenil glas, "je minulo, se končalo in se ne vrne. Gospod župnik mi je pa včeraj povedal, da imate zaslugo, ker niste Nemcem prodali zemlje. In resnico je govoril. Kajti že je bil včeraj pri meni Hamer, da hoče o kresu prodati svoje gospodarstvo." "Morda bo tako!"

"Seveda bo. Vražji Nemci," je zagrozil stari s pestjo, "so pred letom govorili, da nas bodo vse polagoma pregnali odtod, gosi so mi streljali na travniku, živino so mi enkrat vzeli, sedaj pa imaš... Ustaviti so se morali požrešneži pri kmetu z desetimi orali, s svojo veliko prevzetnostjo!... Samo zato ste, Polž, vredni božje milosti in prijaznosti ljudi. Kaj pa ranjica?"

"Leži v hlevu."

"Naj v Bogu počiva, predno jo pokopljemo na blagoslovljenem mestu. Dostikrat vas je ščuvala proti meni, toda jaz nikogar ne sovražim... Tu vam pa," Hrib je izpremenil glas, "tu vam prinašam iz vasi, od nas vseh, malo živeža. Tu imate kaj," je dejal in pokazal vrečko, "moko, grah, kos slanina..."

Na cesti, in sicer s hriba dol, se je razlegel topot in škripanje sani, ki so se zopet ustavile po-

leg Polževega gospodarstva.

"Ko bi bil gospod župnik?"

je vprašal Hrib, pozorno poslušaje.

"Ne, to je kmet," je odvrnil Polž. "Pa tako trdo stopa kakor podžupan Grahovec."

Res se je pokazal Grahovec, ki je, uzrši Hriba, zaklical:

"O!... vi ste tudi tukaj? Kajti k vam sem hotel iti... Kaj

pa je s teboj, Jože?" se je obrnil k Polžu.

"Žena mi je umrla."

"Pripovedoval mi je isto včeraj Jojna, pa mu nisem verjel. Pogledajte no!... Kje je pa ranjica?... A tu..."

Zagledavši ranjico, je podžupan snel kapo in pokleknil v sneg. Hrib je storil isto. Dolgo časa se je slišal samo šepet mo-

litve in tiho ihtenje Polževo. Potem sta kmeta vstala, vzdihnila, pohvalila čednosti ranjice, slednjič pa se je podžupan obrnil k Hribu.

"Ptička peljem k vam," je dejal, "samo malo obstreljenega,

pa ne močno."

"Ha!?" je vprašal Hrib.

"Kaj — ha?... Vašega Janka peljem k vam, ki mi je danes ponoči kradel konje in dobil v stegno nekaj zajčarjev."

(Dalje prihodnjič)

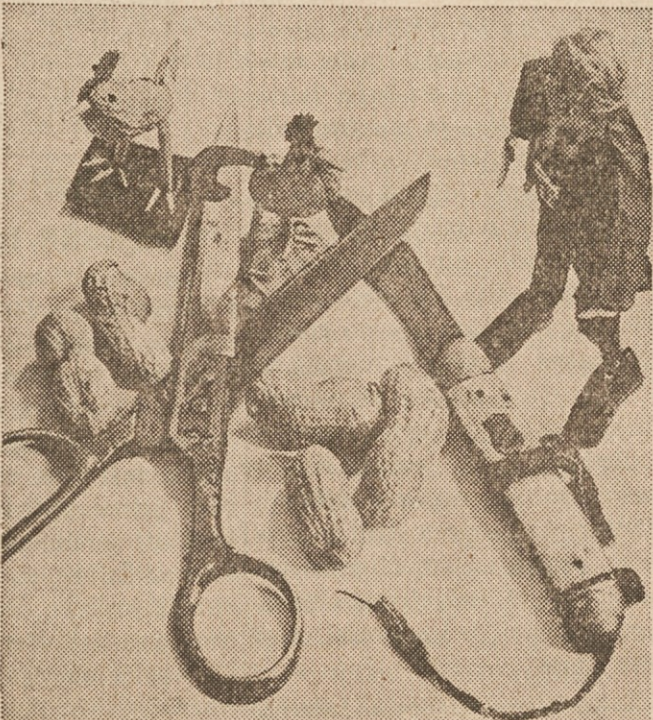

MIA FARROW v vlogi Irene v predstavi "Treh sester" Čehova na gledališkem odru v Londonu. Njen prihodnji nastop bo "The Great Gatsby", ki ga bodo snemali v ZDA. Zdi se že silno daleč, odkar si je Mia Farrow pridobila naklonjenost ameriškega občinstva z nastopi v znanem prikazu "Peyton Place" na televiziji.

VODITELJICA SKUPINE

Daisy Welch v Bradfordu, Pa., je pred 25 leti, ko je bila bolna, začela izdelovati iz zemeljskih oreškov razne figurice. Ko je ozdravela, je s tem nadaljevala in se pri tem tako izpopolnila, da so njeni izdelki zasloveli po vsej deželi. Dobila je nagrado American Doll Show, pa tudi National Peanut Exposition. Na sliki jo vidimo, ko s škarjami v roki pregleduje svoje delo. Na desni so med oreški že tudi izdelki, na levi spodaj pa je orodje poleg "surovine", kar umetnica rabi za svoje umetnine.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj posljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLSKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLSKA PODPORA
ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa
takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejših vrste zavarovalnic za odrasle in za mladino
- posmrtnine za neomejeno vsoto
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite
izrezek in pošijite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Rad bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika (ice)
v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

V. BLAG SPOMIN

TRINAJSTE OBLETNICE
ODKAR SO MIRNO ZASPALI V
GOSPODU NAŠA NIKDAR
POZABljena MAMA,
BABICA IN SESTRA

Mary Pirnat

roj. LAVRIČ

Svoje blage oči so za vselej zatisnili
27. februarja 1960

Trinajst let Vas že zemlja krije,
v miru božjem sladko spite,
draga, nepozabna mamica!
V nebesih rajsko srečo uživajte
do snidenja na vekomaj!

Zalujoci:

sin JOHN
hčerke FANNIE ZAKRAJSEK,
MIMI FATUR, JOSIE FATUR
vsi z družinami
brat HENRY LAURIČ
Cleveland, Ohio, 27. febr. 1973.